

זה הנושם !

...לא, פשוט לא נעים זאת לכתוב בעיתון
 ולהטריד אנשים בענין הנדון
 שקוראים לו ניסן ואביב ופריחות,
 אבל מה נעשה? הנסיבות מכריחות!
 הנסיבות מכריחות... הפריחות מריחות
 ועם ליל זה מגיח מפל הרוחות!
 ולכן פה אמרנו, רעי ואני:
 פרח, אביב! אל תנוח ניסן ריחני!
 יתכן כי יראוך מאיזו בחינה
 כאחד הגדולים בנכסי המדינה.
 יתכן כי היית, בלי כתב וחזקה
 בין מטרות מלחמתו של העם הלזה...

נתן אלתרמן

תערוכה קטנה ומטריפה

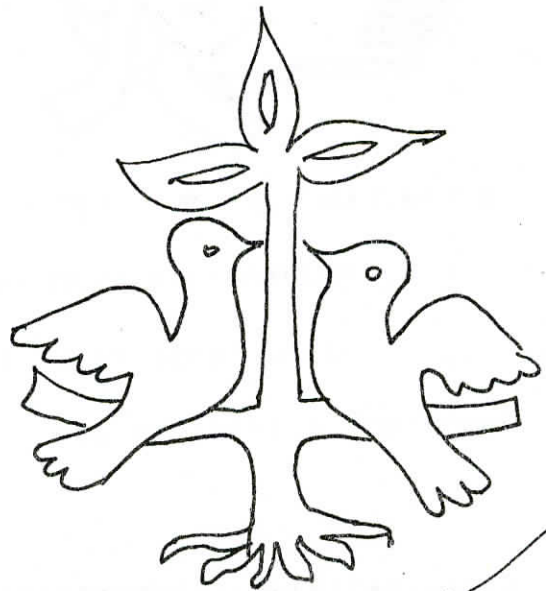
הלנה, היא תופרת בחסד ומוציאה תחת ידיה דברים נפלאים: בובות מיוחדות בסגנון "וולדורף", שזו אלטרנטיבה חינוכית, דוגמת האסכולה של שטיינר, ובגדי ילדים ונשים, בסגנון סקנדינבי והכל בחומרים טבעיים בלבד, זאת אומרת כותנה ופשתן.

הלנה מציגה את עבודותיה בשבת זו 8.4.95 במועדון, בין השעות: 11:00 - 13:30.

אחרי התערוכה - לא למכירה - הבגדים יימכרו בין היתר גם בחנות הוויליג'. את הבובות היא מתכננת להציג ולמכור ביריד למלאכת-יד בדענבה ואחר כך בביתה.

הקהל מוזמן לבוא ולהתרשם. אלזה

משפחה קצת יוצאת דופן, מאכלסת את אחד הקראוונים מאז אוקטובר 1994. הוא - אמיר - יליד הארץ, שייד עם משפחתו לאנגליה בהיותו ילד קטן. היא - הלנה - ילידת שוודיה גבוהה ותמידה (כך שסוף סוף יש לחדלוטה מרקוסון עם מי לדבר "ממלושן") פלוס 2 בניהם - אוליבר והוגו. המשפחה עלתה ארצה בספטמבר אשתקד ואמיר ואחיו נמרוד מנהלים את מפעל השייש בפארק התעשייתי צ.ח.ר. על-ידינו.

ה ה א צ ר ה

ביום שישי 7.4.95

בשעה 21:00 - במועדון

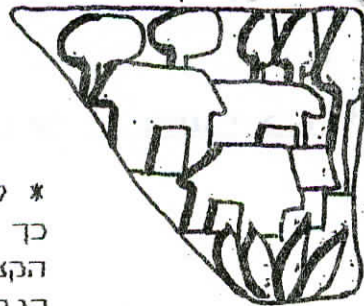
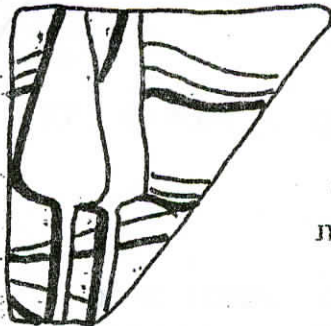
" אימון כלבים להנחיית עיוורים "

המרצה: יוני לנקרי
מקבוץ סאסא

עם סרט.

הוא מביא איתו כלב-הנחייה מאומן

מה נשמע?

* סך הכל שלושה ימים נעדרתי מהבית - וכל כך תוסס אצלנו בימים אלה, שקשה להדביק את הקצב! עוד בטרם הספקתי להניח את תיק הנסיעות על הספסל מול תאי הדואר, ניגשו אלי שני כתבים מודאגים ובדקו אם הכחבה שלהם אכן תיכלל בגיליון השבוע - ובמדרגות תפש אותי שלישי. מי אומר שאין תקשורת?

* דרך אגב, סיבת העדרותי היתה מקצועית טהורה - (עם פזילה קלה לסרט בערב כמובן...): יום-עיון לעורכי עלונים בנושא "למה התקשורת עויינת את הקיבוצים?" אולי בהזדמנות אחרת אפרט - אבל עיקר המסר היה: "אל תטרקו את השער בפני הכתב, והשדון, הצלם - שבאים לסקור אירוע כלשהו. תמנו דובר רשמי ותתמודדו".

* הפסדתי את השיחה במועדון ביום שני בנושא "השינויים", אבל התגובות הרבות לכל הנושא המופיעות בגיליון זה, בוודאי יספקו אתכם. כששאלתי על האווירה הכללית שם, נאמר לי לפחות ממקור אחד, "שהאדומים והכחולים ניסו להגיע לשיתוף-פעולה לטובת הכלל".

* אהוד המאירי נראה רגוע ושלם עם עצמו אחרי שנה קשה מאין כמוהו ב"מלכישוע". הוא קיבל כחיוך את ברכת ה"מזל טוב" שלי, וסיפר לי שעדיין לפניו תקופה ב"הוסטל" של המוסד. אנחנו איתך, אהוד.

* השבוע יוצאת קבוצת נערים לסיור בפולניה. בין המלווים אריה ותמר וזלפין נצפה לדיווח בהמשך.

* התכוונתי להדחיק בנושא ה"הומלס" ושפתנו העתיקה, אבל אחד הכתבים ב"קבוץ" הקדים אותי. איך אומרים? המלסתי, הומלסתי, המליסנו... רק דבר אחד אני מבקשת - אל תמליסני לעת זיקנה!

והעיקר הבריאות

שבת שלום

אנגה

פ י ז י ו ת ר פ י ה

החל מ-1.4.95 ימי העבודה שלי בקיבוץ:
יום ראשון ויום רביעי

כמו כן - התעמלות לנשים: (כולן מוזמנות)
בימים: א' + ד'
בשעה: 11:30
במקלט 30+

אנא - החזירו חגורות, רצועות והבישות...
הן... יקרות.

דורית ר'

תנחומינו
לפט בן-זאב
והמשפחה
במות האם

סיכום מעודכן של הסקר על השינוי

מסרה: תמר ו'

סה"כ נספרו 165 שאלונים
בעד שינוי 97%

55%	שהם	80	בעד	מודל תקציבי
12%		17		שנת חופש
33%		48		מודל אחר

הפרדת העסק מהקהילה

82%		120	בעד
18%		27	נגד

מרכזי רווח ואחריות:

90%		135	בעד
10%		15	נגד

הפרטה:

83%		130	בעד
17%		27	נגד

תקציב דיפרנציאלי לפי עבודה:

32%		46	בעד
68%		97	נגד

חלוקה על פי וותק:

72%		111	בעד
18%		44	נגד

תקציב לפי ימי עבודה בפועל:

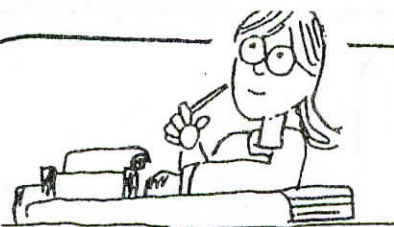
73%		102	בעד
27%		37	נגד

תמורה על עבודה נוספת:

79%		114	בעד
21%		30	נגד

הערה:

המספרים שנרשמו בראש דף הסקר באו כדי לוודא שלא יהיה, "זיוף", כלומר, שלא יהיה מי שיצלם כמה עותקים על מנת לנסות להשפיע על התוצאות. לא נרשמו באף מקום המספרים לפי שמות החברים.

נכון לעכשיו

נכון לרגעים אלה:

בעת כתיבת שורות אלה עומדת הממשלה להתכנס על מנת לדון בהסדר הקבוצים. אני מקווה שההסדר יאושר, ושהוא יענה על מרבית הקשיים שאליהם נקלעו הקיבוצים. ביום ששי שעבר התכנסנו באולם המועצה האזורית לכנוס חרום בנושא. מהמשק נסענו אורי ויקטור ואני, ובאולם פגשנו גם את ישראל, אלק ושלופה שפיקד על הסיקור הטלוויזיוני. כך שכפר-הנשיא היתה מיוצגת היטב. מכיוון שהתבקשתי, לא יכולתי לסרב, וכתבתי כמה שורות לקריאה בפני הפורום הזה. אז לכל מי שמסתקרן, הנה הדברים שכתבתי:

קבלתי רשות לקרוא קטעים מיומנה האישי של מזכירת קבוץ בגליל העליון:

יום א' 26.3.95

יומני היקר:

הערב צלצל אלי גדעון, חבר צעיר, בן 38 (הכל יחסי כמובן), ובקש לקבוע אתי פגישה למחר בבוקר. לא שאלתי אותו במה העניין, אבל מכיוון שהוא לא אמר שהוא ואשתו רוצים לראות אותי מחר בבוקר הנחתי שלא מדובר על הודעת עזיבה. אפשר לישון הלילה בשקט.

יום ב' 27.3.95

יומני היקר

ברגע שראיתי את גדעון בחן עם אשתו חגית, כבר ידעתי מה הם רוצים להגיד לי. זוהי המשפחה השלישית מאז ראשית 1995 המבקשת לצאת לשנת חופש. עד כה ב-1995 יורדת האוכלוסייה שלנו ב-6 חברים ו-10 ילדים. אינני יודעת מה יקרה בהמשך.

יום ג' 28.3.95

יומני היקר

נפגשתי היום במקרה עם ראש עירייה, לא משנה השם, עיר פורחת בישראל. הוא סיפר לי בגאווה איך הכפילה העיר שלו את אוכלוסייתה ב-6 השנים האחרונות, והוסיף: "רבים מהם קבוצניקים לשעבר, עלי לציין בצער". שוחחנו מעט על מאזן ההגירה הזו, ואז, לאחר דקה של מחשבה הוא העלה רעיון נהדר: "מה שהקיבוצים צריכים לעשות עכשיו זה להסדיר תכניות פנסיה לכל חבריהם, זה מה שיבטיח לחברים את העתיד, ויפסיק את העזיבה". איך לא חשבתי על זה קודם? למה לא אמרו לי? מזל שפגשתי אותו במקרה. רשמתי לי בראש הרשימה של "מה עלי לעשות מחר": לסדר קרן פנסיה לחברים.

יום ד' 29.3.95

יומני היקר

טלפנתי לבנק ובקשתי לסדר קרן פנסיה לחברי הקיבוץ שלי. מנהל הבנק אמר שלמי שיש חוב כזה גדול לבנק, אין זכות לקרן פנסיה. "אם את רוצה", הוסיף ואמר, "תורידי מהוצאות קיום שלכם לטובת קרן פנסיה". באמת איך לא חשבתי על זה קודם? עוד היום נדבר עם האקונום, בהחלט יותר בריא לא לאכול בשר, לוותר על ביצים, ולהסתפק בגבינה לבנה וזיתים. מה יש כבר עשינו את זה לפני 40 שנה.

נכון לעכשיו

יום ה' 30.3.95
יומני היקר,

מתארת אצלי בימים אלה מפיקת טלוויזיה מה-בי.בי.סי. היא עומדת להכין כתבה על משבר הקיבוצים ועל השינוי בקיבוץ. היא מתלבטת איך לפתוח את הכתבה שלה. הצעתי לה להראות חברי קיבוץ בעבודה, להראות את השעון ועליו השעה 11.00 בבוקר. ברקע יישמע קולו של הקריין האומר: השעה 11.00 בבוקר, חברי הקיבוץ שהתחילו לעבוד ב-7.00, עבדו עד עכשיו רק כדי לשלם את הריבית לבנק.

יום ו' 31.3.95
יומני היקר,

השתתפתי היום בכנס חירום של קיבוצי הגליל העליון בנושא "הסדר עכשיו". החלטתי שיש לאמר בקול רם דברים ברורים באזני הממשלה העומדת לקבל החלטה בשבוע הבא, וכך אמרתי:
"אל שרי ממשלת ישראל, ובעיקר אל שרי מפלגת העבודה ומרץ: כל השנים לקחתם אותנו, חברי הקיבוצים כמובן מאליו, הייתם בטוחים בתמיכתנו בכם, הייתם בטוחים שלקראת הבחירות נעשה הכל כדי להבטיח את כסאותיכם. ושאל פעם לא נשתמש בכח הפוליטי שלנו כדי להבטיח את זכויותינו. היום חברי הממשלה, אנחנו רוצים לאמר לכם: אל תקחו אותנו כמונחים בכיסכם. זאת ועוד, חברי ממשלת ישראל, אתם ואנחנו תלויים אלה באלה. איננו רוצים להגיע למצב בעוד שנה וחצי שבו נהיה תלויים אלה ליד אלה".

לאחר מחשבה נוספת החלטתי להוסיף כמה מלים גם לחברי הקיבוצניקים בכל רחבי הארץ ובעיקר במרכז הארץ:
"הגיע רגע האמת. הרגע בו נבחנת תנועה, הרגע בו נבחנים העקרונות הכי בסיסיים שלנו. אם יש לנו עדיין כח, הכח הזה הוא כוחו של היחד. אם נלך מפורדים ומפורדים לא נשיג דבר. כשם שאנו, בפריפריה איננו צריכים ללכת על הסכם שיוסדר את ענייננו בלבד, כך גם אתם, קבוצי הנדל"ן אל תוציאו את עצמכם מן הכלל. עלינו לעמוד על כך שיתבצע הסדר לכל התנועה הקיבוצית, הסדר הוגן, שיבטיח לא רק את נושא החוב שלנו, שבחלקו הגדול לא אנחנו אשמים, אלא גם את נושא הבטחון הסוציאלי של כל החברים בכל הקיבוצים".

יומני היקר,

מחר, אחד באפריל, אני לא מתכוונת לכתוב אליך, אין לי מצב רוח לבדיחות. להתראות:

בשעה שתקראו שורות אלה אהיה אני איפשהו בין אושוץ לטרבלינקה. אני יוצאת למסע על מנת להפגש עם חלק קשה ועצוב בשרשים שלי, וגם לבקר בפראג, העיר בה גדלה אמי, ושעליה שמעתי כל כך הרבה בילדותי. מכיוון שאני יודעת כמה קשה יהיה לכם בלי "נכון לעכשיו", אני מפקידה בידי העורכת גם פרקים שיהיו נכונים לשבוע הבא (זה מה שנקרא "נביאה בעירה"). ורק כדי לתת לכם מושג על משהו שיהיה בפרקים האלה: תהיה ברכה חמה לחברים החדשים במזכירות, ופרידה עצובה מהמסוימים, ועוד כמה מלים על שינוי. ובעיקר תהיה ברכה לחג הפסח, מתוך תקווה שהלחם שנאכל בשנה הבאה לא יהיה לחם עוני.

אז, נכון לעכשיו, להתראות, למכאל, רחל א., ורחל ג., שיחליפו אותי אני מאחלת 10 ימים משעממים וחסרי תעסוקה.

תמי

חזון אחריית הימים

בימים אלה חלום ישן קודם עוד וגידים והופך למציאות - חצר-גרנטאות לשני הגנים.
הרבה מחשבה, הרבה התיעצויות, הרבה כסף והרבה עבודה, הושקעו בשיפוץ החצר.

אנשים רבים בעלי כוונות טובות, באים בטענות למראה הגרנטאות הישנות הממלאות את החצר. לדעתם צריך שיהיו מתקנים חדשים ויפים, אך כל דבר ומקומו - לחצר-גרנטאות מטרה חינוכית - הכוונה לחצר מלאה בחומרים שונים, הלקוחים מעולם המבוגרים, כגון לוחות, קרשים, חלקי מכונות ואביזרים ששימשו את המבוגרים בעבודתם, בהם יכולים הילדים לעשות שימוש כיד הדימיון הטובה עליהם. מתקנים חדשים ויפים יהיו בגן-אסתר שגם עובר שיפוץ.

עד היום נכנסו אנשים וילדים לחצר-הגרנטאות, שיחקו במתקנים העבירו דברים ממקום למקום וגם לקחו מתוך החצר דברים שונים.
החצר היא עוד פינת-פעילות מתוך מגוון הפינות בגן. פירוק המבנים אשר הילדים בונים ולקיחת חפצים מהחצר, גורם לעוגמת נפש גדולה לילדים.

אנא ידעו והסבירו לילדיכם ולאורחיהם כי אין להיכנס לחצרות בתי-הילדים, ואין לקחת משם חפצים!

בפסח, סביר להניח שרוב האנשים עוסקים בניקיון בתיהם ובסילוק דברים שאינם חפצים בהם עוד - דברים אלה הם אוצר עבודתנו - אנא הביאו אותם למשרד הגיל-הדך או אירזו אותם בקופסא והודיעו לעיריית גרשמן.

תודה מיוחדת מאד - לעיריית ומשה גרשמן וליעקב דדוש, שכולא עזרתם הרבה, קשה היה להפוך חלום זה למציאות.

בברכת חג שמח ונקי
מיכל דדוש - בשם הגנים

משחק - הפש את המטמון

במהלך הופשת הפסח, מארגנת מחלקת-תרבות במסגרת חוג-משוטטים, משחק:

"חפש את המטמון"

המשחק ייערך בתאריכים 16-22.4.95 ויתמקד באזור שטח המועצה.

ביום הראשון של המשחק, יחולקו כתבי החידה לכל קיבוצי המועצה ובימים שלאחר מכן ישוחררו רמזים.

פרטים נוספים יפורסמו לקראת המשחק.
המוסדת: יעל שפרונג

בין האדום והכתול

מה אפשר לעשות אם נולדתי פרייד, כך שיצא שקראתי את שני הספרים מהאות הראשונה ועד לאחרונה. ראשית, הערכתי הרבה לשני הצוותים שטרחו והוציאו את שני רבי-המכר של שנת 1995. אינני מסתירה את העובדה שהנני מצדדת את האדום על הכחול, למרות שגם לגבי האדום יש לי אי-אילו השגות.

יש הרבה מן המשותף בשני הספרים. העיקרי והחשוב הוא, ששניהם רוצים את טובת הקיבוץ והפרט שבתוכו. שניהם שואפים להמשכו המוצלח של הקיבוץ, ושניהם רוצים שינויים. לצוות הספר הכחול יש דעיונות נהדרים, אך איך ומי יבצע^{אז} אותם דעיונות קשה לנחש. למשל, בענייני חינוך, מאז שמרכזת החינוך האחרונה סיימה את תפקידה לפני כשנה וחצי, לא נמצא אדם שיקח על עצמו את האחריות וכאב הראש. מאז כחמש שנים לא הצלחנו להקים מועצת חינוך.

אחת ההצעות בספר הכחול מדברת אלי מזמן, וזה רעיון של הקמת מועצה במקום האספה. בתור חברת המזכירות, אני רואה כחובתי להופיע עד כמה שזה ניתן לכל אספה. אמנם לרוב אני מרגישה די טפשה, כאשר רוב חברי המזכירות אינם מופיעים. יחד עם זה, זה לא מונע מכל חבר לבוא לאספה, ואולי אם היו מופיעים לכל אספה כ-20 חברים המאמינים בשינוי זה או אחר יכלו להשפיע, ובגדול.

מה שמפליא אותי הוא שלמרות הטענות שצוות שינוי לוחץ ודוחף קדימה, הסעיף של בניה פרטית כעקרון התקבל בקלפי בלי שנשמע אפילו פיפס אחד ליד השולחנות בחדר האוכל. לא בקלות הצבעתי בעד, ביודעין שהחלטה זו משנה את צורת חיינו מהיסוד. רעידת האדמה של בניה פרטית עברה מעל ראשי המתנגדים לתקציב דיפרנציאלי ומעל ראשי נושאי הלפיד של ערכי הקיבוץ, השיתוף והשוויון. אולי בגלל שידוע ברבים שמזמן יש אי-שוויון, חוסר או עודף מזל לאי-אלו חברים. לפחות עכשיו מי שבונה יכול להגיד בקול דם: "יש לי".

אמת מה שאריק א' כתב. שינוי זה או אחר לא יגרום לחברים להשאר או לעזוב, אלא ההבטים העושים את כפרנו הקטן לאחר במובן האיכותי, ויש כאלה. מי שמתגעגע לימים הקסומים של הימים ההם, ובאמת היו ימים טובים של דיקודים עד אור הבוקר, של קציר העומר שארגן ג'ק גולן, של מסיבות פורים עם הצגות ומשחקים ועוד אלפי אירועים, אבל היו גם ימים גדועים. לאיזו פרה קדושה סגדנו כאשר חברים חיכו 15-16 שנה עד שהגיע תורם לבקר הורים בחו"ל? כמה סבים וסבתות נפטרו לפני שזכו לראות את נכדיהם? כמה לבבות שבורים היו על חוסר יכולת לנסוע לאירוע משפחתי, אפילו אם קיבלו כרטיס? לא כל ערכי העבר היו טובים ואנושיים. אין אני מאשימה אף אחד, כי גם אני הייתי שותפה לאחריות הקולקטיבית.

אני לא יודעת מה מחכה לנו בשנים הבאות. אינני בטוחה ששינוי זה או אחר יביא את הישועה. אני חרדה לעצמי, לאישי, לילדי ולנכדי - ובאותו זמן כולי תקווה שבאדום או בכחול, או אולי מוטב בסגול, נצליח יחד להתגבר על תלאות ההווה והעתיד.

רחל אבידור

הבעיה האמתית של שכר דיפרנציאלי

קולין

כאשר דנים על הקבוץ הרצוי לנו, חייבים לקחת בחשבון את השינויים אשר חלו בעולם בתקופה האחרונה, כאשר אלה משפיעים על הבחירה שלנו. עד כה רוב החברים לא התיחסו לשינויים האלה, והציגו לפנינו אך ורק את הרצוי בלי לברר האם זה ניתן ליישום?

כתוצאה מהפיתוחים הטכנולוגיים האדירים, וכתוצאה מפתיחת השווקים (וכוח-אדם) של ברית- המועצות לשעבר ושל סין, ישנו עודף עצום של עובדים, ולא מספיק קונים. כתוצאה מכך, לעבוד משמרת שלמה בעבודה לא מקצועית או לא מבוקשת, משאיר את המשפחה העובדת, מתחת לקו העוני. במצב כזה, העקרון הקבוצי של "שוויון ערך העבודה", לא רק שלא רלבנטי, אלא שקרי מיסודו, ואם נמשיך לחיות לפיו, אז נגיע גם אנחנו לקו העוני (וללא שרותי בריאות, חינוך, תרבות ופנאי מספקים). האם המבנה הקבוצי הקיים מסוגל להוביל לכך שלרוב החברים יהיה מקצוע מבוקש, או יעבדו שעות נוספות, או שנשני בעלי המשפחה יעבדו בעבודה מפרנסת? (כרגע בממוצע עובד רק בן זוג אחד בעבודה מכניסה).

חל שינוי קיצוני ביותר במצבנו הכלכלי, ולולא ההגנה של הסדר-הקיבוצים, היו ממנים מזמן, כונס נכסים לכפר-הנשיא. כך שבעלי השליטה האמיתיים על מצבנו הכלכלי, הינם הממשלה והבנקים. ואלה קבעו ("דו"ח סוארי") שקבוץ שאינו מסוגל "להתאזן בשוטרף" (לגמור את החודש) בתקופת המבחן של 4 שנים - יפורק בתור קולקטיב, ואז כל משפחה תדאג לעצמה, עם התיחסות מיוחדת לגמלאים. הקביעה הזאת נובעת מהאבחנה שהמשפחה הבודדה תמיד תתחורר לגמור את החודש, כאשר המשפחה הקולקטיבית, בגלל המבנה שלה, נוטה להיכשל בזה. גם בעין-זיון (שהתפרק מרצון) וגם בכפר-חיטים (שפורק על ידי כונס-נכסים) המשפחות גומרות עכשיו את החודש בצורה טובה. אז לא יעזרו אלף מאמרים מלומדים של אריק על כל החולי מחוץ לחומות, וכמה שזה יפה וצודק בפנינו: כי כאשר אין קמח, אין תורה.

השינוי השלישי אשר לא הוזכר עד כה, הינו אולי הקובע מכולם. אין אצלנו עוד אותה הרגשה חזקה של "ביחד", של דבק חברתי. כל חבר דואג יותר ויותר למשפחתו הפרטית, ו"טובת הקיבוץ" די נדחפת הצידה. אותה בושה וגאווה שהזכיר עמוס עוז, מפני חברים שאכפת לנו מדעתם, כמעט ולא קיימת עוד. אז מה שווים כל הדיבורים היפים על שיתוף ושוויון, , כאשר החברים לא מתנהגים בהתאם? עובדי-חוץ בעלי כישורים ונסיון, מסרבים פעם אחר פעם, לחזור למלא תפקידים מרכזיים בבית. חברים פנויים מסרבים פעם אחר פעם לקבל על עצמם עבודה חשובה - "לא נוח לי", ומסתננים למקומות עבודה לא רצויים. ואיך אפשר להאשים אותה משפחה אשר דואגת כל כך לעצמה, כאשר הקבוץ כבר אינו מסוגל להבטיח את כל צרכיה של המשפחה, בגלל המצב הכלכלי? מילכוד 22: - ככל שהמצב מחמיר, הקבוץ מסוגל לתת פחות, חברים תורמים פחות, והמצב מחמיר יותר!

איזו משפחה שפויה בדעתה תסכים להצטרף אלינו לכפר-הנשיא כיום, כאשר רובץ עלינו חוב אדיר, כאשר אין לנו בעלות על הדירות, עם פנסיה מזערית, אפילו סכנה של קיום בתוך עוני, וללא שום סיכוי להוריש דבר מה לילדיה? אין טעם לחשוב על גיוס של "גרעין שרה דבולט שני", ויש אפילו ספק מבחינה מוסרית אם מותר לנו להזמין קליטה חדשה, עד שלא נסדר את המבנה הכלכלי באופן יסודי.

"הבעיה האמיתית של שכר דיפרנציאלי ... המשך"

כך שהבעיה האמיתית של שכר דיפרנציאלי (או חקציב דיפרנציאלי) היא, שאי אפשר להסתדר בלעדיו! הברירה האמיתית אשר עומדת לפנינו כיום, או להקים במו ידינו קהילה כפרית עם מידה מסויימת של עזרה הדדית ושותפות חלקית בבריאות, חנוך ותרבות - או להמשיך בשיטה הקיימת, ואז זה יתפרק בעצמו, אבל ללא הזדמנות לעצב את המבנה החדש (כמו שקרה לכפר-חיטים), ועם עזיבה מתמדת של המשפחות הצעירות.

אפשר להדגים את הצורך בשינוי המבנה הקיים, ושל הכנסת תמריצים אישיים, על ידי המקרה הבא. לעובד שכיר במפעל הבונים, נולד ילד נוסף. הוא חיפש מיד את מנהל-היצור, וביקש לעבוד שעות נוספות בתקופה הקרובה - "לפחות עד שאשתי תוכל לחזור לעבוד". עבר שבוע ולחבר כפר-הנשיא נולד ילד נוסף. חיפש את אותו מנהל-יצור וביקש ממנו לעבוד כמה שעות פחות - "כי לאשתי קשה מאד עם עוד ילד, ולפחות בתקופה הקרובה, זקוקה לעזרתי בבית". אין ספק שהשקפת חבר הקבוץ אנושית ו חברית יותר, אבל בעולם התחרותי כל כך של היום, הגישה הזאת לא מאפשרת לנו לגמור את החודש.

הבעיה האמיתית עם שכר-דיפרנציאלי, שגורם נמצאה אלטרנטיבה אחרת למבנה הקבוץ, אשר יתן סיכוי לקיום כלכלי בריא.

קולין

הערה אישית: אינני מתחרט אף רגע על החלטתי מלפני 40 שנים להשתתף, בנסיון של בניית חברה טובה יותר - "קבוץ". לדעתי הנסיון היה מוצלח בזמנו, ונהניתי מאד מהחוויה של מאמץ משותף, ושל בניה ויצירה משותפת. היתה לי ולאחרים זכות מיוחדת במינה להשתתף בחיי קבוץ טובים ומפריים. היות ועכשיו ישנה מציאות אחרת, עלינו להתאים את מבנה הקבוץ בהתאם, לתת תמריצים אישיים ולשמור על מידה רבה של שרותים משותפים של בריאות, חינוך, תרבות ועזרה הדדית חלקית. זה עדיין יכול להיות טוב יותר מכל מסגרת אחרת עלי אדמות.

פניה לציבור

בקשה מיוחדת לנוסעים עם נהגי-בית:-
חברים הנוסעים בענייני בריאות עם נהג-בית, צריכים להבין שנסיעות אלו לא לשם מסע-קניות אלא כדי להביא את האנשים ליעדם.
לוח הזמנים של נהג-הבית עמוס כבר ממילא וברוב המקרים הוא כבר עייף מיום העבודה. אין ביכלתנו לחכות לשם קניות פרטיות, ולמטרה זו, קיימות נסיעות מאורגנות.
מקווים להבנתכם והתחשבותכם.

בשם נהגי-הבית
רותי מויקס

תנחומינו

לטוני ינטיס
והמשפחה

במות האב

"שד" התקציב הדיפרנציאלי

עד כה נמנעתי מלהתייחס בכתיבה להצעות המודלים לשינוי, מעבר לערבי ההסברה, בהם השתתפתי בהצגת הדברים.

- כידוע מורכבת הצעת המודל הדיפרנציאלי מ-5 חלקים:
- 48% מהתקציב לפי נפש מבוגר במשפחה (שיוויוני, מלבד תוספת של 10% ליחידים)
 - 18% לילדים בהתאם לגילם.
 - 24% לפי עבודת החבר, מודדג לפי דמת האחריות והמקצוענות.
 - 8.5% לפי שנות וותק.
 - 1.5% לפי מספר הנכדים והנינים.

מסתבר שאבן נגף עיקרית להבנת ולקבלת המודל, היא החלק של העבודה המודדגת הבלתי שיוויונית, שקשה לחברים רבים להסכים לה, כי חיינו התבססו על עקרון השוויון, למרות שבפועל הוא אינו מתקיים בתוכנו זה זמן רב. השאלה היא, האם ה"שד" הזה נורא כל כך?

הבה ונראה. ראשית הוא מהווה 24% בלבד מס"ה התקציב המחולק לחברים. זאת אומרת פחות מרבע מתקציבו של החבר מושפע מעבודתו. כל יתר מרכיבי התקציב הם שיוויוניים לכל הדיעות.

ניקח שתי דוגמאות קיצוניות להשוואה של פער מקסימלי אפשרי בין משפחות. לשתי המשפחות, "א" ו-"ב", 3 ילדים בגילים זהים כל אחד והוותק של החברים 15 שנה כל אחד.

משפחה "א"

14,000	2	x	7000	תקציב לפי נפש מבוגר:				
4,785				ילד בגן				
5,100				ילד בבי"ס יסודי				
5,500				ילד בחטיבת-הביניים				
12,000				הוא עובד בכיר				
4,000				היא אחראית שדותים				
1,753		2	x	15	x	58.44	ש"ח	וּוּתָק
<u>47,138</u>								ס"ה תקציב שנתי למשפחה:

משפחה "ב"

14,000	2	x	7000	תקציב לפי נפש מבוגר:				
4,785				ילד בגן				
5,100				ילד בבי"ס יסודי				
5,500				ילד בחטיבת-הביניים				
3,000				הוא עובד מיומן				
2,400				היא עובדת בלתי מיומנת				
1,753		2	x	15	x	58.44	ש"ח	וּוּתָק
<u>36,538</u>								ס"ה תקציב שנתי למשפחה

הפער המקסימלי האפשרי בין דוגמאות קיצוניות יכול להגיע אם כן ל-10,700 ש"ח, בשנה. כאשר כמובן ברוב רובן של המשפחות הפערים יהיו הרבה יותר קטנים. במקרה הקיצוני של שני קצוות אלה, ההבדל בין תקציבי המשפחות א-ב אינו מגיע ל-30%.

המשך בעמ' 13...

האם ישנה הצדקה אובייקטיבית הנראית לעין, שחבר המקבל על עצמו אחריות על הפעלתם ותפקודם של 150 עובדים ויותר, לעומת מי שמעדיף לחיות ולפעול על פי "ראש קטן", יקבל 30% יותר בתקציבו השנתי. האם לפי כל קנה-מידה אפשרי ניתן לחשב את הדבר הזה כמוגזם??

אך לא לשם ה"צדק" הזה נוצרה הצעת המודל הדיפרנציאלי. היא התגבשה כתוצאה מחיפושי דרכים לעודד את כל החברים לקבל על עצמם יותר אחריות. להתקדם במקצועם ולהתאמץ על מנת להפיק את המירב מיכולתם הטבעית ולתרום בכך יותר לחברה כולה. נראה לנו ולצוות-היגוי, שהדרך המוצעת יכולה להשיג את המטרה הזאת ושהיא תתרום לעידוד החברים לקדם את עצמם ולסייע להגדלת העוגה הכוללת של מקורות פרנסתנו. השינוי הזה אינו פוגע בערכים של החיים המשותפים בחברה הקיבוצית היודעת לשמור היטב על יסודות השיתוף העיקריים והאמיתיים ועל האחריות ההדדית בין חבריה. אל נא נשכח ש-45% מהוצאות הקיום הכוללים של חברתנו אינם מופרטים והם משמשים בין היתר לאחריות החברה כולה לכל החברים על צרכיהם השונים והמיוחדים.

חג שמח לכולנו

שמואל חצור

האספה הכללית והדמוקרטיה

האספה הכללית, כידוע, עברה מטאמורפוזה קיצונית בזמן האחרון. היא היתה במשך שנים רבות חולה כרונית וגם פוריותה נפגמה, עד שהוחלט מה שהוחלט והנה לנו אספה מסוג אחר. לא רק ההחלטות הפורמליות שינו את האספה ללא הכר, אלא ההחלטה הכמעט קולקטיבית של הצבור להדיר את דגליו מאירוע זה, וחבל. כתוצאה מהעזדות החברים, ולא בגלל עובדת השידור לבתי החברים, לא יכול כל דיון להתקיים באספה של היום, וגם זה חבל.

ובכל זאת, בעידן האספות כסדרן, הורכב מכלול של נוהלים, קרי תקנון-האספה, שלא בוטלו ולכן הם תקפים.

נראה שלדמוקרטיה הרבה פנים, סוגים וצורות. אנשי מדעי-המדינה ימנו את מספרם. אנו יכולים אולי להתגאות שהוספנו, באמצעות מזכירתנו סוג חדש של דמוקרטיה, היא הדמוקרטיה-המשתוללת. וכל כך למה? כי הובע רצון שתהיה הזדמנות להכניס שינויים בתקנון שהוצע להסדר הבניה הפרטית.

ובכן, בנוהל המקובל כאן כמו בסוגי דמוקרטיה שונים בעולם, ושלא בוטל, קיימת אפשרות להציע תיקונים בכל הצעה הבאה להצבעה. אחרי קבלת התיקון או דחייתו באה ההצעה, באם מתוקנת ואם לא, להצבעה הסופית. זה מאריך את תהליך קבלת ההחלטות. זה דורש כושר ארגון וניסוח מצד החברים הממונים. בלי זה הופכת ההצבעה, אפילו בקלפי, לחותמת גומי. אם כך יתהווה, אני בטוח שתוך זמן קצר יפסיקו החברים להצביע בכלל. אז מה עשינו? לא מספיק ולא מספק שניתן לעיין בהצעות ולהעיר הערות למישהו. חייבת להיות אפשרות להביע עמדה בהצבעה. כלום זו דמוקרטיה משתוללת?

"מרקם"

תאטרון
תושיה
תרבות
תמימות
תעמולה

- עקבות כל אלה היה אפשר למצא במופע שהתקיים באולם 'דדו' לפני שבוע...

עמדתי במדרגות הכניסה למועדון וסקרתי את הבאים. הקהל התחלק בברור לשני מחנות, עם תכונה משותפת אחת: הנקביות. נשות התנועה הקיבוצית הגיעו, כדרך בקודש, במכנסיים ובסוודר, גלויות-ראש וסתורות שער. וגם לנשים שהגיעו מהמצפים וקהילות הקודש של הסביבה תלבושת אחידה - חצאית באורך מלא עד לקרסוליים, ובראשן כובע ברה (beret) או שער עשוי בקפידה כה רכה שלא יוכל להשאיר ספק: לפנינו פאה נכרית

שם המופע היה "מרקם" (בתחילה חשבתי שמדובר ב'מרקס') וכשמו כן היה. קטעי חיים אמיתיים, שכל אישה סיפרה כזרחה - בשיר, בריקוד או במלכ. הבמאית מקצוענית, בלי ספק, והצליחה לגבש מכל הסיפורים רצף מסויים, המוביל מגילוי האמונה: בהרי ההימליה (ארנה שלנו), במושב או בפרג' תל-אביב... אל המצפה ב'גב ההר'.

ככנות, שלא נעדר בה הזמור, גללו לפנינו מצבים הנובעים מדך החיים המיוחדת להן.

איך מתמודדים עם בת הרוצה לצאת להפגנה
איך מטפלים בגברת שמשתוקקת להתקבל למצפה
איך מתגברים על ערמות הכביסה והכלים בלי מכונת כביסה ומדיח כלים.

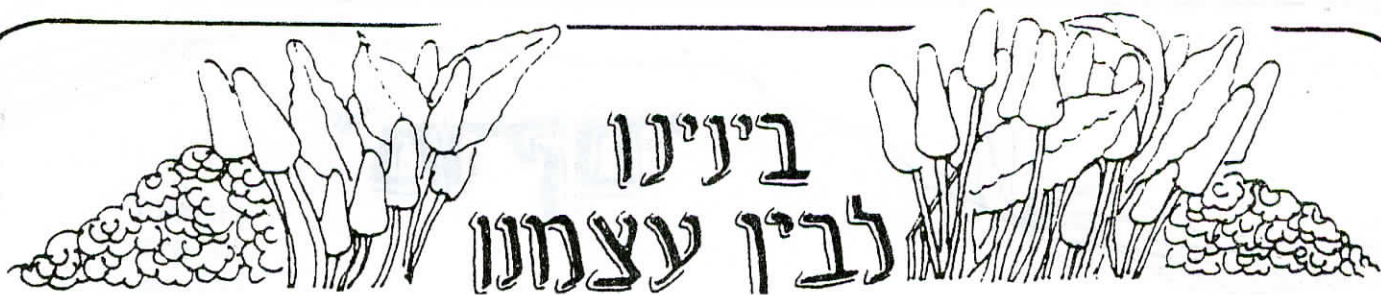
התפאורה, אפשר להגיד, חדשנית ומסורתית בו זמנית - בצד שמאל של הבמה סט קבוע של סוס וכלים חקלאיים, ובשאר השטח מפוזרים ארגזים, המשמשים שולחן, כיסא, מיטה, רהיט משרד - לפי צורך העלייה. גם כניסות ויציאות של השחקניות מתבצעות מכל כוון אפשרי: מצידו האולם, מהמדרגות הקדמיות, מאחור, מהצד.

עם כל זה אין להכחיש שהמופע היה מרוויח עניין מקיצור מסויים. ולמה, אוי למה בחרו לסיום את שיר העם האנגלי Scarborough Fair?

בסיכום, נהנתי מערב מעניין ויוצא דופן, ואני מלאה הערכה לנשים צעירות אלה ולמאמץ שהשקיעו.

אנגה

נ.ב. לא נשאיתי לשיחה שהתקיימה במועדון עם סיום המופע - ולא מצאתי מישהו שיוכל לספר לנו על האווירה שם. קוראינו בלי ספק יתעניינו לשמוע, ואני פונה אל המשתתפים לזווח לנו.

רצח אופי

המזכירה טוענת שטור זה עוסק ברצח אופי בכל הנוגע לתפקודה בתפקיד שהיא ממלאת. עמדתה היא שקשה למצוא חברים שמוכנים לשאת באחריות של תפקיד מרכזי, ועוד יותר קשה למצוא כשיש ביקורת בלתי פוסקת שכותב שורות אלו כותב חדשות לבקרים.

עמדתנו היא, שרצח אופי הוא מסע השמצה שכוונתו להטיל דופי ביושרו, הגינותו, אפילו מוסריותו של מטרת הביקורת. במסע כזה הכפשת האיש, האשה, בעל-התפקיד מסתייע בשקרים, המצאת עובדות וזריקת בוז בלא הגבלה. בזה או בדומה לזה טור זה לא עסק. מתוך עמדה הקובעת שבשיטה דמוקרטית, ביקורת תקשורתית על מוסדות או על אישים היא לגיטימית כל עוד היא לא עוסקת בדיבה או בשקרים, מצאנו לנכון לבקר את המוסדות המרכזיים - המזכירות והמועצה-הכלכלית - על מידע לקוי, חלקי או מעורפל, דחיפת תהליכים מבלי לוודא שהרחוב הקבוצי מסכים או לא מסכים ונקיפת מדיניות שאדמה לניכור הולך וגובר בקרב החברים. הניכור לא נוצר בכוונה זדונית - אולי הוא תוצאה של הריסת מוסד האסיפה - אבל הוא קיים והמוסדות לא היו מודעים לקיומו.

לכל מזכיר יש יתרונות וחסרונות. להערכתנו תמר תיפקדה ומתפקדת באופן מרשים בכל הקשור ליחסי חוץ עם המוסדות, אבל בתוך הקבוץ החליטה שיש לדחוף את תהליכי השינוי וההפרטה. מזכיר אינו צריך להיות חותמת גומי אבל צריך לשמש מעין שופט כדורגל שממלא תפקיד חיוני, שומר על ליטרליזת לגבי הקבוצות המתמודדות ולא אחת גורם דוגז לשחקנים או לקהל כגין אכיפת החוקים.

רק במדינות טוטליטריות קיימת תקשורת מטעם, המפרסמת את מה שהממסד מרשה או דורש. אם בקבוץ עדיין קיימת דמוקרטיה, אזי הביקורת של חברים או של העלון היא חיונית. מנהיגים בארצות כגון אנגליה, צרפת, גרמניה וארה"ב, לא נרתעים מלשאת בתפקידים ולא בגלל המשכורת. אין סיבה שמי שממלא תפקיד אצלנו יחשוש.

סקר, שיחה ונביתוח

חבל שהסקר נערך בצורה חפוזה והתוצאות לא הודפסו כדי שכל אחד יראה ויתרשם לפני שיחת החברים שהיתה ביום ב'. למרות הנסיון להמריץ חברים למלא את השאלון, מילאו אותו פחות מחצי החברים ויש לתהות על סיבות ההימנעות. ומה היה לנו? שיחה מכובדת בה שני הצדדים תומכי ומתנגדי השינויים מנסים לשמור על המשותף והיחד המאפיין את חברתנו. קשה לדעת מה היתה סיבת הזמנתו של מלווה הקבוצים באזור, דוד ספלמן. בשיחה פנימית אין צורך לנוכחות אנשי חוץ גם אם הם מוזמנים להחמיא לנו על "איך אנחנו נראים בחוץ". מה שחשוב הוא איך אנחנו מרגישים מבפנים.

מסתבר שכשני שלישי מהמשיבים מתנגדים לתקציב דיפרנציאלי. האם זה עולה בקנה אחד עם העובדה שכמעט כולם רוצים שינוי? היות ולא ניתחו את הערות המשיבים, לא יודעים איזה שינוי. יש שינוי ארגוני, יש שינוי שמנסה המשך בעמ' הבא...

להגביר את הדמוקרטיה ויש שינוי המחייב שיתוף גדול יותר. ואם חברים רבים הצביעו בעד הפרדת העסק מהקהילה, האם כולם יודעים מה משמעות הצעד הזה? האם משהו דאג לכנס חברים לשיחה בה ידגישו את היתרונות והחסרונות של ההצעה? ואם רוצים יותר הפרטה האם זה אומר שפחות חברים יסיימו את החודש באדום? הקביעה שהושמעה שדרוג התקציב על פי וותק גורמת לאותם עיוותים שתקציב דיפרנציאלי היה גודם, מגוחכת. תמיד היה עיאות בין שני עקרונות בסיסיים של הקבוץ: שוויון דמת החיים ו"לכל אחד לפי צרכיו". ניסינו, מאד ניסינו, במשך השנים, לדאוג למי שצרכיו היו אחרים - אם בגלל מספר ילדים במשפחה, אם בגלל בעיות בריאות, אם בעניני חינוך - וזה עומד, לפחות למראית עין, בסתירה לשוויון דמת החיים. נדמה לנו שהשאלות השונות כפי שנוסחו, בילבלו רבים ובדומה להרבה שאלות בבחינות בגרות, הכשילו מפני שכוונתן לא היתה ברורה.

ומה הלאה? הנסיכים המצויינים ימשיכו לחפש עבודה בחוץ שתבטיח להם הטבות (דכב, אש"ל, פנסיה) עד שימצאו עבודה כזאת שתאפשר להם לעזוב את הקבוץ. ואז יגידו לנו שרידי צוות השינוי: "אילו הלכנו לקראתם היו נשארים!" וזה כל כך רחוק מהאמת, כי הפרש של 10,000 ש"ח בין תקציבי שני בכירים לבין תקציב זוג בלתי מיומנים (עמך), הוא מספיק כדי לגרום לשבירת ה"יחד" המיוחד שלנו, אבל לא עומד כנגד הפיתוי של משכורת מנהלים (אם תושג) בחוץ. השיחות בחוגים נכשלו. הגיע הזמן לנסות לישוב את ההדורים בדב-שיח.

בנייה פרטית א'

בשיחה שהיתה, קמה רחל א' ובדרמטיות אמרה שאישרנו בניה פרטית שהיא תגרום לעיוותים חברתיים יותר גדולים מאשר כל שינוי אחר. הנושא של בניה פרטית נפל בין הכסאות, כי מה שהתקבל מהמזכירות היה בעיקר מסמך עורכי-דין. קשה לזכור אם המזכירות נקטה עמדה בעד או נגד. נדמה שכמו בהרבה נושאים, פרט לענין השינויים, העדיפו חברי המזכירות לשתוק ולתת ל"כלבים ישנים להמשיך לישון". אם היתה התנגדות בתוך המזכירות, לא שמענו כי לא קם אחד וצעק או כתב "גוואלט"! המזכירות בשנים האחרונות נגדרו אחרי עובדות בשטח עד שהגיעו למצב בו מאשימים אותנו ברבים: איפה הייתם?! ואין אסיפה ואין דעת קהל שנבעה מקיומה, ואם כרגע ידצה פלוני לערער על ההחלטה, יאמרו לו: "עכשיו התעוררת? החליטו בקלפי! אין לערער על החלטת קלפי!" זה מצב בלתי נסבל של "כאילו" דמוקרטיה רחבה בלי מנגנוני בלימה.

בניה פרטית ב'

מודעה:

* שוקי גובה, שבנה בזמנו תוספת לדירתו הקבוצית, מקיים שרות של "מיטה וארוחה" בתשלום. השרות הניתן ע"י בעל הדירה, אשתו ובנותיו, הוא שרות אדיב, מתחשב בנוחיות האורח וזיכה את החבר שוקי גובה בציון ארבעה מזלגות ושלושה מזרנים שהוקנו לו ע"י משדד התיירות.

* החברה חנה במגרש מקבוץ מעלה-ספק, משכירה דירות נופש בקיבוצה שהוא לעין ישוב קהילתי. הדירות מצוידות בכל הנוחיות: מקלחת, ג'קוזי, טלביזיה, ארוחת בוקר במיטה ומה לא. אף פעם לא אומרים לא ללקוח הבא ללון. נוף מקסים, אלמנה מקסימה, הכנסת אורחים.

המשך בעמ'

"בינינו לבין עצמנו" ... המשך

* מוסך לארבע מכוניות בגודל קדילק, עומד להשכרה במצפה רמות-שינוי (לשעבר קבוצת חלף עם הרוח). תנאי שכירות נוחים. אפשר לשלם בכרטיס אשראי מגנטי שמוחאם למנעול המוסך, לבריכת השחיה של המצפה ולחדר האוכל של המקום.

* קבלן בניה לגובה, לשעבר חבר קבוץ, מוכן לבנות את ביתך במידה ואין אתה עורך דין. הבתים, פנטהאוז אחת האפשרויות, עומדים בדרישות משרד השיכון ורעידות האדמה. מבט לחרמון, לכנרת. אפשרות של תוספת מנחת מסוקים על הגג. אל תחמיצו: "בנית - קנית. גוד עם שחקן הכדורגל שימי גול וקבל כרטיס טיסה לרואנדה".
נו, מספיק לשבוע עמוס.
טור זה ישתוק עד אחרי החג (אם לא יהיה שינוי רדיקאלי).

שבת שלום, חג פסח כשר ומהנה

אריק א'

תענוג של ישיבה

כן... הישיבה הפתוחה על נושא השינוי ביום שני בערב היתה ממש תענוג. נכחו כ-70 בני-אדם - לא רק חברים - מכל שכבות הגילים במשקנו, ודנו באווירה רגועה באספקטים שונים של הנושא הכבד הזה, דנו בכובד ראש בעקרונות חשובים ולא ירדו לתוך תהום הפרטים הלא-רלוונטיים. ממש כמו בתקופה היפה של האסיפות הטובות וחבל שלא יכולנו להצביע על הצעה חשובה כלשהי!

הערה קטנה בהמשך לדברים שנאמרו על ידי איתן בקשר לתכניות לעתיד המשק... כמי שבא מרקע תעשייתי, אני תמיד מתפלא שאין לנו תכנית-על כמו שיש לכל חברה רצינית. יש לי הרושם שאנו חיים מיום ליום בלי מטרות וללא שאיפה למשהו יותר טוב בחיים השיתופיים. כמו שברז'נייב או שמיד היו אומרים: "... DON'T ROCK THE BOAT... JUST LET ME DOZE ON ..." (אל תנענעו את הספינה... תנו לי להמשיך לנום...).

יש לפחות קיבוץ אחד בקרבנו שבו פועל חבר נמרץ במסדה מלאה בתכנון העתיד ויש לנו ראש מועצה שגם הוא רואה לטווח ארוך.

אולי עכשיו בדיוק המועד הנכון לחשוב על עתידנו כשהסדר נותן לנו את האפשרות להשתחרר מכבלי החובות הכבדים. אולי זה היה נותן קצת תקווה ואמון בעתיד, ל"צעירים" ששוקלים אם לקפוץ לים הקד והסוער או להישאר לבנות משהו טוב לכולנו.

אלן איסטון

שדרת הקזוארינות באיזור המלאכה.

לאורך כביש הכניסה למשק, יש שדרה של עצי קזוארינה, שנמשכת עד למקלחת הציבורית לשעבר. עצים אלה לא הופיעו פתאום, אלא נשתלו למטרה ספציפית: לספק מצעי הטלה לקרפיונים בבדיכות-הדגים שלנו.

דג הקרפיון, הינו דג המנצל בסביבתו הטבעית, את גאות הנהרות עם הפשרת השלגים, המציפים שדות ושטחים ומשתמש בעשבייה המוצפת להטיל את ביציו עליה. אלו בוקעות תוך יומיים שלושה, בערך בזמן שלוקח למי השטפונות לסגת, והדגים נסוגים עם המים היורדים לנהרות ולאגמים ששם הם מבליים את יתרת חייהם.

בבדיכות המלאכותיות בארץ, אין הקרפיונים מוצאים מקום להטיל את ביציהם, לכן הדייגים מספקים להם מצעים מענפים עם עלווה צפופה, המחזיקים מעמד כמה ימים לפני שמרקיבים - ומתוך ניסיון הגיעו לעץ הקזוארינה.

בראשית שנות עבודתנו בבדיכות, היו יוחנן סלע ע"ה ואנוכי, עובדים באביב ממקום למקום, בחיפוש עצים כאלה בקיבוצי הסביבה, להשגת הענפים שהצטרכנו.

עם הגעת צינור המים לכפר-הנשיא, נשתלו עצים כאן בשדרה הקיימת עד היום, כדי להקל על עבודתנו באביב. השתילה בוצעה בשלהי שנות החמישים, וכדי לשמור על השתילים הדרכים מטרקטורים ועגלות למיניהם, הניחו מסביב כל שתיל צמיג ישן. הכוונה היתה לסלק אותם כשהעצים יגדלו וכך גם עשו, פרט לאחד, שנמצא ליד פניית הכביש לכיוון חדר-האוכל, בצידו השמאלי של הכביש, כשבאים מהשער, שנשאר עם "טבעת-הנישואין" עד היום.

אציין עוד, שהעולה החדש שטיפל במסירות בשתילים עד שגדלו, היה חברנו לני יודאיקן, עובד הבדיכות לעתיד.

כיום ישנן שיטות משוכללות יותר לעזור לדגים בעת ההטלה.

יצחק עדר

נר י"ג בניסן תש"ם (1980) גב' לילי מדיאנובסקי

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע הגליל העליון 10200 טל. 06-945611 פקס. 06-945637

הג'ע אה -

מדינת ישראל

משרד התחבורה
אגף התעבורה
גף לתחבורה ציבורית

94/493

תאריך: כ"א בשבט
1995 22 בינואר תשנ"ה

מספר: 5600

לכבוד
גב' שרה בן-שאול, עו"ד
אגף תיאום ופניות הציבור
משרד ראש הממשלה
ירושלים

ג.נ.

הנדון: הנחות לגימלאים (בשירותי תחבורה ציבורית)
ס מ ד: מכתבך מ-3.11.94 למפקח על התעבורה מחוז י-ם בצירוף
מכתבו של מר אפרים שטרן

במענה למכתבך שבסמך נבקש להבהיר כלהלן:

1. גימלאים (גברים בני 65 שנה ומעלה ונשים בנות 60 שנה ומעלה) זכאים להנחה בשיעור 33% באמצעות כרטיסיות הנחה לקשישים בקווים שתעריך הנסיעה בהם עד 11.20 ש"ח לנסיעה בודדת.
בתעריפים עד 7.0 ש"ח ישנן כרטיסיות של 15 נסיעות במחיר 10 נסיעות ובתעריפים שמעל 7.0 ש"ח ועד 11.20 ש"ח כולל ישנן כרטיסיות של 6 נסיעות במחיר 4 נסיעות.

2. בגין ההנחות הללו הממשלה משלמת למפעילים סובסידיה.

3. לאחרונה הוקמה ועדה בינמשרדית הכוללת את משרדי התחבורה האוצר והעבודה והרווחה לבחינת נושא הנחה לציבור הגימלאים בשירות הבינעירוני מעבר לקיים היום.

בכבוד רב,

איצחק לביא
מהנדס בכיר לתיכנון

"רציחות"

למרות הדיווחים הרבים על טיפול לא אנושי ורציחות אכזריות של בעלי חיים לא רצויים בקיבוץ, דומה שהנוהג הזה נמשך.

אם חברים וענפי העבודה עדיין לא יודעים איך להפטר מהמלטות הלא רצויות של גורי הכלבים ושל החתלתולים שלהם ללא כאבים ובצורה הומנית, אני מוכן עכשיו לעשות זאת למענכם בהתאם להמלצותיהם של החברה הישראלית למניעת אכזריות לבעלי חיים והחברה המלכותית לאותה מטרה, ובהתאם לחוקים החדשים להגנת בעלי חיים שאושרו אשתקד על ידי הכנסת (ושיש בהם סעיפי אכיפה).

אבל, חשוב מאד להפטר מהמלטה לא רצויה של גורי כלבים תוך שבוע אחד לאחר ההמלטה, וחתלתולים תוך שלושה שבועות - אם כי עדיף שזה יבוצע כמה שיותר מוקדם.

הפתרון האידיאלי הוא שחיית המחמד הבוגרת שלכם תעוקר אחרי ההמלטה הראשונה שלה. אולי הקיבוץ יסייע לסבסד את הניתוח !!!

מלוין

22/K

"KILLINGS"

Despite numerous reports of the inhumane treatment and killing of unwanted animals on the Kibbutz, the practice seems to continue.

If members and the Work Branches still don't know how to dispose of their unwanted litters of puppies and kittens painlessly and humanely, I'm now ready to do it for them in accordance with recommendations of the I.S.P.C.A., the R.S.P.C.A. and the new animal protection act passed by the Knesset last year (which now has an enforcement provision).

However, it is important that an unwanted litter of Puppies be put down within one week after birth, and Kittens within two or three weeks - though the sooner the better, of course.

The ideal solution would be to have your adult animal Spayed after it's first litter. Maybe the kibbutz could help subsidize the operation?

Melvin

נפרד - הנשיא

הפדעות

ענף המזון

הצעת הצוות

אפריל 1995

ענף המזון

הצעה למעבר לענף אוטונומי והפרטת התקציב

מבוא

בדפים אלו אנו, צוות המזון, מביאים את הצעתנו לשינויים ושיפורים בענף המזון.

כפר-הנשיא נמצאת בימים אלה בעיצומם של דיונים על "השינוי הגדול" - השינויים המוצעים בענף המזון קשורים בתהליך הכולל, עם זאת, השינויים בענף המזון יכולים לעמוד בפני עצמם, ויידונו לגופם.

תהליך הדיונים יאפשר הכנסת שינויים בתכנית המוצעת.

הצוות שהכין את החוברת:

דיויד פ., דיב ד., לן ו., תמר ו., אורי א.

המטרות:

- להפוך את ענף המזון למרכז רווח עם תקציב סגור, בניהול עצמי ועד כמה שאפשר בעבודה עצמית.
- לשפר את הרמה והמגוון של המזון המוגש בחדר האוכל, תוך כדי שמירה על המקום כבית לחברי הקיבוץ, שימשיר לספק שלוש ארוחות ביום.
- לאפשר לחבר חופש בחירה בין אכילה בחדר האוכל לבין אופציות אחרות, ע"י הפרטת תקציב המזון והכללתו בתקציב הכולל.
- הגברת החסכון, ושליטה יעילה יותר בתקציב הענף.

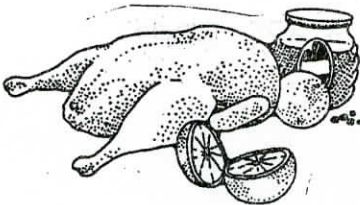
תאריך היעד להפעלת התכנית: 1.7.95

אנו ממליצים לראות את חצי השנה הראשונה כתקופת נסיון, ולקיים שוב דיון בתום התקופה.

ההפרטה

העקרונות:

- הסכום שיופרט הוא הסכום המוצא היום על מוצרים וחמרים קנויים + חלק מההוצאות הקבועות ומהוצאות העבודה.
- התשלום לארוחות לא יעלה על הזיכוי.
- התקציב המופרט עונה על צרכים ייחודיים (צמחונים, טבעוניים וכו').
- מקרים חריגים יידונו בנפרד.
- התקציב המופרט יכסה את רכישת המוצרים שהיום מסופקים בחינם: חלב, לחם, מוצרי חלב, ירקות.
- הוצאות אש"ל תקוזזנה מול התקציב המופרט.

תקצוב סוגי אוכלוסיה שונים:

חברים, מועמדים (כולל בנים מעל גיל 18 שחיים ועובדים במקום), הורים
נתמכים - התקציב היומי המוצע: 8.20 ש"ח
+ ארוח 1.00 ש"ח

סה"כ 9.20 ש"ח

בודדים שהם בעלי משפחה (שיש להם ילדים ונכדים מחוץ לקיבוץ, ושכני זוגם
אינם חיים בקיבוץ) יזוכו בסכום של 10.20 ש"ח ליום.

ילדים מלידה ועד סוף כהן ב' יקבלו 75% מהתקציב היומי - 6.15 ש"ח.
התשלום עבור הארוחות הנאכלות בבתי הילדים יתבצע ע"י המטפלות באמצעות
תלושים.

ילדים ונערים (מכתה ג' ומעלה): 8.20 ש"ח ליום. חיוב עבור ארוחות בוקר
וצהריים בח"א או תלתונים יהיה באמצעות תלושים.

חיילים 30% מהתקציב (כולל ארוח).

מקבלי אש"ל (עובדי חוץ, סטודנטים, בריאות וכו') - יזוכו בהפרש שבין מחיר
הארוחה לבין הוצאות האש"ל (לא יהיה כפל תשלומים).

אוכלים בענפים:

חיוב לפי נוכחות ורישום הענף.

מטפלות הגיל הרך:

הדרך לחייב את המטפלות תידון בשותוף עם הנהלת הגיל הרך.

(הצעת הצוות: חיוב בגובה 75% עפ"י נוכחות בעבודה).

עובדי ענף המזון:

יחוייבו כאוכלים רגילים.

שכירים של הענפים:

על פי סיכום בין ענף המזון לבין הענפים.

תושבים:

מחיר כולל תקורה.

זמניים (מתנדבים ואולפן):

יקבלו תלושים לכיסוי הארוחות בחדר האוכל.

חיילי מילואים:

יקבלו תקציב מלא, והתשלום עבור ימי מילואים יצומצם בהתאם.

חג הגז

בכפר הנשיא '95

- גז, טוויה ועיבוד הצמר
- הפעלות לילדים
- יריד אמנויות
- מזנון (כשר לפסח)
- תאטרון בובות

חג הגז כפר הנשיא

בוא אלינו לכפר - וגזים (הצבי!!)

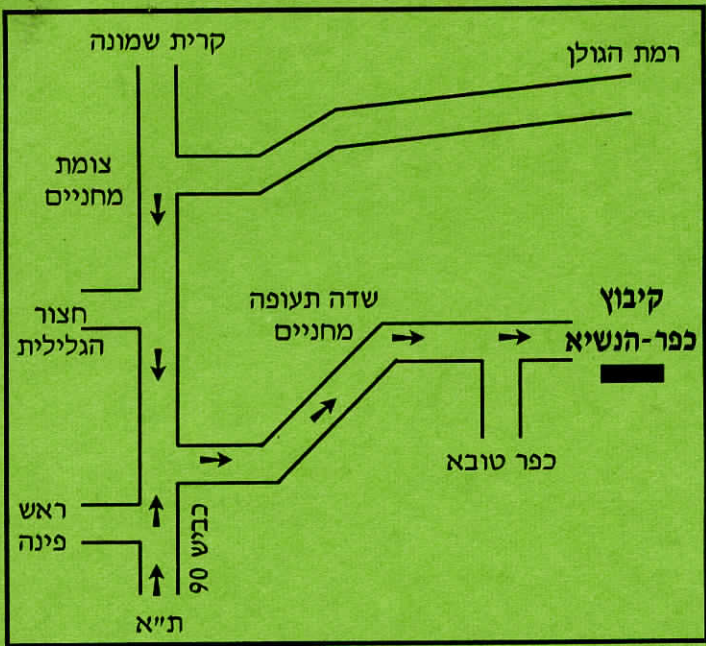
17-19/4 חזרה מ"מ פסח

שעות 09:00-16:00

Israel

משרד התיירות

סניף
גלילות גבינות מעדני חלב

לפרטים נוספים טל: 932992 / 06-932870

למביא תלוש זה

Village - חנות
בגדי אופנה

10%

ארוח כפרי
(אמצע השבוע, לא כולל חגים)

10%

שייט קטראפט
בירדן ההררי

10%

בתוקף עד 30.6.95

העדרויות ארוכות:
חופשות ארוכות יידונו בנפרד.

אורחים של מקבלי תקציב ארוח
חיוב כמו לחברים (החיוב יהיה לתקציב המארח עפ"י התעריפים של מבוגרים
וילדים).

מחירי הארוחות (למבוגרים):	לילדים:
בוקר - 1.45	1.10
צהריים - 4.75	3.55
(ללא מנה עיקרית - 2.35)	
ערב - 2.00	1.50
סה"כ 8.20	6.15

מחירים שייקבעו בנפרד:

חלקי ארוחות

ארוחת צהריים יום ו'

ארוחת ערב יום ו'

ברנץ'

(הכוונה היא שהחיוב על יום ו' + שבת יהיה שווה ליומיים רגילים)

תפעול המערכת

החיוב על ארוחות יהיה באמצעות כרטיס מגנטי, שיש להעביר אותו במתקן שיעמוד בסוף המסלול. החיוב בארוחות משותפות יהיה על פי הזמנת המקומות. דו"ח מפורט לחבר יינתן בסוף כל חודש (בדומה לדו"חות רכב, חשמל וכו'). תתאפשר קניית ארוחת צהריים וארוחת ערב של יום ו' בכלים חד-פעמיים (או כלים מיוחדים הניתנים לשימוש חוזר). אין להוציא מזון מחדר האוכל מארוחות בוקר, ערב או ברנץ'. אין להוציא כלים מחדר האוכל. הכניסה למטבח - בתפקיד בלבד. חדר האוכל והמטבח יהיו נעולים בין הארוחות.

בעזרת מכשור מתאים, ניתן יהיה להגיע לגמישות ברכישת חלקי ארוחה (בשלב ראשון בארוחת הצהריים ואחר כך בכל הארוחות).

ניתן לקבל תוספת למנה העיקרית בארוחת הצהריים בעת ההגשה ללא חיוב נוסף.

אנו מקווים לשפר את מגוון המזון בכל הארוחות. בארוחות הצהריים יהיה מבחר של 2-3 מנות עיקריות בשריות, 2 מנות דיאטה ו-2 מנות צמחוניות (פרוט נוסף בנספח מס' 1).

קפה ותה על חשבון הבית בכל הארוחות.

מזון לבתי הילדים וכתות א' - ב' לפי הזמנה. מיקום החלוקה יהיה יחד עם החלוקה לבתיים (take-away).

שינויים בשעות הארוחות:
ערב (כולל יום ו') - 18.30 - 20.00

יש לקבל החלטה לגבי המשך קיומה של ארוחת הערב במוצ"ש.

חגים, וארוחות מיוחדות:

ארוחות משותפות (פסח, ראש השנה, יום העצמאות וכו') - חיוב על פי הזמנת המקומות, וחיוב ללקוחים אוכל לביתם. המחיר - כמחיר ארוחת הצהריים. הסבסוד ע"י וו. חגים.

פיקניקים בשריים: הסועדים ידאגו לרכוש את הבשר מראש ולהביאו אתם לפיקניק. התוספות על חשבון וו. חגים. לא יהיה חיוב. פיקניק חלבי (שבועות) - לא יהיה זיכוי ולא יהיה חיוב.

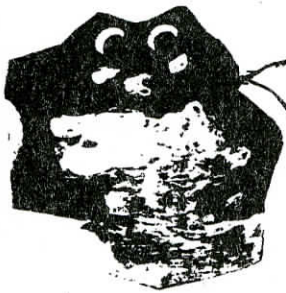
סדרים והשקעות נחוצים:

- מתקן בקרה וכרטיסים מגנטיים ומערכת מחשוב
- שינויים באזורי הכניסות וההגשה, שיאפשרו חופש תמרון ובקרה באמצעות מסלול סגור.

ניהול ענף המזון

- (1) הנהלה ציבורית שכפופה למזכירות, תפקח על ענף המזון - על ניהולו, איכות ומגוון המוצר והשירות לציבור. ההנהלה הציבורית תיבחר בקלפי וחבריה יהיו: יו"ר בעל רקע ציבורי וככלכלי, המזכיר(ה), שני עובדי הענף ו- 2 נציגי ציבור.
- (2) מנהל הענף יהיה אחראי על כל האגפים, יבחר בקלפי ויעבוד עם הנהלה הפעילה בניהול השוטף.
(פירוט תפקידי עובדי הענף - ראה נספח (2)).
- (3) הענף אחראי לאיזון תקציבו. יהיה חופש תמרון בתוך התקציב ומעקב חודשי. תקציב הענף בנוי מעלות התקורה (עבודה, אנרגיה וכו') ועלויות המזון - סה"כ 11.27 ש"ח לאדם ליום. הכנסות הענף מורכבות ממכירת ארוחות לאוכלוסיה המקומית ולאוכלי חוץ.
- (4) סמכות בנושא כח אדם וקניית שרותים תהיה בידי הענף אך תהיה זכות סירוב ראשון לקיבוץ.
- (5) רווחים מפעילות יזומה ע"י הענף יירשמו לזכות הענף. רווחים מפעילות יזומה ע"י גורמים נוספים בקיבוץ - הענף יהנה מ- 25%. שימוש ברווחים עד 100,000 ש"ח בשנה והשקעות שוטפות עד 100,000 ש"ח יהיו בסמכות ההנהלה הציבורית של הענף. תשתית, ציוד כבד והחזר הון יהיו ע"ח הקיבוץ לפחות בשנים הראשונות.
- (6) התכנית השנתית ותפעול מערכת המידע יהיו לפי הנהוג היום בענפים מכניסים אחרים.

"There's no such thing AS A free lunch"!

נספח I

איכות השרות והמוצר המתחייב

- (1) יסופקו 3 ארוחות ביום וברנץ' בשבת.
- (2) בליל שבת הארוחה תהיה במתכונת הנוכחית.
- (3) בחגים - הסידורים יתואמו עם ועל דעת ועדת חגים.
- (4) מחירי הארוחות לא יעלו על הזיכוי שהחבר מקבל בתקציב המזון.
- (5) יעשה מאמץ לשפר את איכות ארוחות הערב והבוקר והמגוון בברנץ'.
- (6) בארוחת צהריים יהיה מבחר של לפחות שתי מנות בשריות "טובות", שתי מנות דיאטה ושתי מנות צמחוניות. יהיה מבחר של שני סוגי מרקים, שתי תוספות חמות, תוספת דיאטה וארבעה סוגי סלטים. בליל שבת יהיה מבחר של שתי מנות עיקריות, מנה צמחונית ומנת דיאטה.
- (7) תפריט יומי יתפרסם שבוע מראש.
- (8) השטח ישמר נקי, בפרט בזמני הארוחות.
- (9) המזון יוגש בטמפרטורה הנכונה.
- (10) מובטחת התייחסות נאותה מהצוות לכל בעיה, הצעה או שאלה מציבור האוכלים, כולל היזון חוזר יזום.
- (11) כל רווח מהענף יושקע בשיפור התנאים, תחילה יושם הדגש על הצידוד והתשתית.

ארגון יום עבודה בענף המזון המופרט והאוטונומי
לפי כח-אדם (ניהול ועבודה עצמית)

רכז: ניהול שוטף ואחראי על כל אגפי הענף

(1) אחראי בפני ההנהלה הציבורית של הענף ועובד עם ההנהלה הפעילה שמורכבת מהעובדים הבכירים.

(2) קשר חודשי עם התמחידן

(3) תכנון השקעות שנתיות

(4) מדיניות שוק, פנים וחץ

(5) תכנון כח אדם

(6) פגישות יומיות עם ההנהלה הפעילה

(7) המרכז הציבורי סביב הענף

(8) קופה

(9) השתלמויות וקידום לעובדים

(10) אירועים וחגים

קנין: אחראי על אגף האקונומיה

(1) קניות

(2) חצר

(3) צוות התפריט עם הטבחים

(4) שימורים ביתיים וכו'

טבח: (שף) (1) אחראי על ייצור, טיב ומגוון המזון
(2) צוות התפריטים

טבח משנה: (1) אחראי על תכנון העבודה במטבח
(2) אחראי על הנקיון
(3) צוות התפריטים
(4) מעורבות בחלוקת המנות

4 עוזרות טבח: (1) ניידות בין המטבח הראשי ופינת הירקות
(2) לעזרת צוות חדר האוכל בצהריים

אחראי ח"א: (1) אחראי על אולם חדר האוכל ודלפק ההגשה.
(2) תיאום עם מטבח ושטיפת כלים.
(3) קופה

ס/אחראי ח"א: עוזר בתחומים כפי שרשום לאחראי ח"א.

אחראי ש"כ: (1) אחראי על תפעול ונקיון ש"כ.
(2) עוזר בתור ח"א לפי הצורך.

4 עובדים נוספים חא/ש"כ

הוצאות מרכז המזון

פרטים	סכום
תשומות מזון וחומרים	1,650,000
חשמל, קיטור, דלק	200,000
אחזקה וענפי עזר	50,000
עבודה שכירה	130,000
ס"ה הוצ' תפעול ישירות	2,030,000
הוצאות עבודה עצמית	638,400
הוצאות כלליות זקופות	120,000
ס"ה הוצאות מקומיות בלתי משולמות	758,400
ס"ה ביניים השקעות	2,788,400
	25,000
ס"ה הוצאות	2,813,400

פירוט המשתמשים

ימי כלכלה	
חברים	349.0
הורים	23.0
תיילים (לפי 30%)	7.5
ילדים 8-18	105.0
ילדים 0-8 (לפי 75%)	73.5
אולפן	20.0
מתנדבים	26.0
ס"ה משתמשים מקומיים (646 אוגלוסיה מקומית)	604.0
תושבים ואוכלי חוץ	55.0
מכירות (ממוצע משוקלל)	15.0
ס"ה ימי כלכלה	674.0

כיסוי הוצאות מרכז מזון

=====

	מספר	תקציב	סכום כולל
ימי כלכלה מקומיים	604.0	8.20	1,807,772
*אורחים	372.0	1.00	135,780
כיסוי מתושבים	55.0	11.50	230,863
כיסוי ממכירות	15.0	15.00	82,125
כיסוי תקורה מהקיבוץ			556,861
ס"ה הכנסות מרכז מזון			2,813,400

* הקצבת תקציב נוסף (עבור חברים והורים בלבד)

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * I was away from the kibbutz for a couple of days, and as I put my bag down near the post-boxes three people already approached me to give me articles for our weekly. In these days of discussions about changes in the running of the kibbutz everybody wants to put in their bit... On one thing everybody seems to be agreed at least - Kfar Hanassi will continue to exist!
- * Ehud Ha-meiri has successfully passed his rehabilitation course, and received my good wishes with a smile. He now has to be in a hostel in town under supervision for a certain period.
- * A another group of young people went off to Poland this week, this time under the supervision of Tamar and Aryeh Woolfin.
- * There is a rather special exhibition tomorrow in the Moadon at lunch-time: One of our immigrant couples - not Russians - come from Scandinavia (the husband is actually a born Israeli who grew up abroad). The wife is an expert seamstress, and she makes, among other things, beautiful dolls, which are used in the Steiner educational method. There will also be clothes (ladies' and children's), which will be on sale later on in the "Village".

Next week will already be the Pessach edition...

SHABBAT SHALOM

I N G E

TONIGHT - at 21.00 in the Moadon - a lecture on the subject of
TRAINING DOGS TO LEAD THE BLIND
(with the participation of a live dog!)

JAHREZEIT

13 NISAN 1980 MRS. LILY MARIANOVSKI

לילי

לילי מריאנובסקי

Our condolences to
Tony Yentis & family
on the death of his
FATHER

Our condolences to
Pat Ben-Ze'ev & family
on the death of her
MOTHER

MAZAL TOV

* HAPPY BIRTHDAY *

* * * * *

9.4 SIMON SHAYNGESICHT
DANIELLA GENESLAW
AARON COHEN

10.4 RUTHI JACKSON
JONATHAN LIPSCHITZ
ROTEM FUCHS
ETTY WHITHAM

11.4 GAL WAISBORT (ELLMAN GRANDSON)
YARDEN ELISHA ERENBERG (GRANDSON)

12.4 YANIV GLICK
GIL LEVINE

13.4 ANAT (MARKS) COHEN

14.4 JANET NEMENOFF
AARON LEVINE

15.4 [GILLIAN NAVEH - BEN-YEHUDA]
[JONATHAN NEVEH - GRANDSONS]

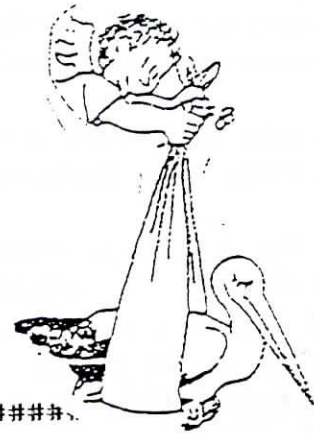
* HAPPY ANIVERSARY *

* * * * *

11.4 TANIA & DANNY FOSTER

12.4 JENNY & CARMI CINA

14.4 TAMAR (WEINTRAUB) & RAFI YAAKOV

#####

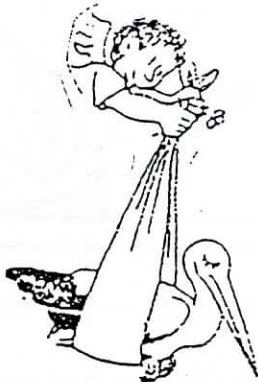
A BABY DAUGHTER

was born

M A Z A L T O V

to the parents: Carmi & Jenny
grandparents: Sarita & Joe

#####

#####

A BABY DAUGHTER

was born

M A Z A L T O V

to the parents: Yasmin & Dan
grandparents: Phyllis

David

greatgrandma: Mrs. Collett

#####